

حقیقت انقلاب ثور

ارگان گمبته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

چهارشنبه ۲۷ خرداد سال ۱۳۶۶

March, 16 1988.

سال هشتم شماره ۱۶۵

شماره مسلسل ۲۰۱۹

مأمی تا میس ۱۳۵۹

اعلامیه د دوست جمهوری افغانستان

رشد یابنده مصالحه ملی و تلاش فزاینده اقشار مختلف جامعه ما را در جهت توافق امنیت و صلح به عقب برگرداند. پاکستان به یمن ترتیب شانس تاریخی را در جهت برقراری منا سبت عادی با افغانستان همکاری در منطقه از دست داده و امید تمام جهانیان را در جهت سالم ساختن اوضاع بین المللی تیره میسازد.

پاکستان و ایالات متحده امریکا بانه تعویق انداختن امضای موافقتنامه های ژنیو تحت بهانه های مصنوعی اشتباه میکنند که عودت قوای شوروی بازهم از تاریخ ۱۵ می آغاز خواهد شد.

ولی مطابق توافقی که قبلا در ژنیو بدست آمده است تمام اسناد منجمله سند عودت قوای شوروی شصت روز بعد از امضای اسناد مذکور عملی میشود. بنابر این کسانی که

در نظر دارند امضای موافقتنامه ها را به تعویق اندازند که بصورت طبیعی بهمان تناسب عودت قطعات شوروی به تعویق می افتد مسوولیت این امر بدوش آنها خواهد بود. مذاکرات در ژنیو ادا می دارد هنوز امکان آن وجود دارد تا با پیروی از عقل سلیم، رایایز سیاسی و اراده نیک گام قاطع در جهت استقبال از یکدیگر برداشته شود.

امضای موافقات ژنیو با ایجاد اصطلاح «حکومت انتقالی» دست بر نیامد. علاوه بر آن از جانب پاکستان و همچنان ایالات متحده امریکا یک سلسله شرایطی ارائه میگرد که هیچگونه مناسبتی با پروسه ژنیو نداشته و گواه تلاش آنها در جهت دیکته نمودن شرایط شان بسایر افغانستان در زمینه برقراری منا سبت متقابل دو جانبه آن با اتحاد شوروی میباشد.

لازم است یکبار دیگر تاکید ورزید که پرایم مصالحه ملی و ایجاد حکومت انتقالی در افغانستان شامل آجنده مذاکرات ژنیو نبوده و تنها باید صرف از جانب خود افغانها که ممکن است آنها را مواضع متقابل همدیگر قرار داشته باشند بدو اینکه کدام مداخله از خارج صورت گیرد حل گردند.

مذاکرات افغان - پاکستان در ژنیو از همان آغاز هدف حل و فصل سیاسی عمل خارجی پرایم افغانستان را احتوا نمینمود و نه پرایم های سیاسی داخلی کشور را.

البته که رهبری پاکستان و ایالات متحده امریکا با به بن بست کشانیدن مذاکرات ژنیو میتوانند این پروسه را برهم بزنند و بدین ترتیب غم و اندوه مردم افغانستان را طولانی سازند. اما هیچکس نخواهد توانست تا پروسه

عودت قطعات محدود نظامی اتحاد شوروی ۱۵ می ۱۹۸۸ معین گردیده است.

بدون شک ما منتظر بودیم که جانب پاکستان نیز در مذاکرات احساس مسوولیت و واقع بینی سیاسی را از خود تبارز داده و موضع گیری را اتخاذ خواهد نمود تا باز نمودن گره افغانستان را ممکن بسازد. قابل تذکر است که جانب پاکستان مسئله امضای اسناد دموورد عادی ساختن اوضاع را با میعاد عودت قطعات شوروی همیشه مرتبط می ساخت.

هیات افغانستان در مذاکرات ژنیو مطابق به دستاورد داده شده به آنها، مصرا نه تلاش دارد تا مذاکرات موقفانه بانجام برسد. گواه این امر توافق در مورد عودت قطعات شوروی ملی نه ماهه و اینکه نصف این قطعات طی سه ماه از افغانستان عودت خواهند کرد، میباشد.

اما هیات پاکستان متاسفانه دست به ایجاد موانع مختلف مصنوعی زد که امضای موافقات نهایی را بطی میسازد. جانب پاکستان بخصوص اعلام میدارد که رهنمود ندارد تا اسنادی را با مضای برساند. اگر چه برای دریافت چنین رهنمودها بنابر خوا هشی آنان در مذاکرات وقفه اعلام گردید، رهبری پاکستان تا بحال از تلاش مرتبط ساختن

مردم افغانستان با توجه زیادی جریان مذاکرات افغانستان پاکستان را که در ژنیو از طریق نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد پیشبرده میشود تعقیب می نمایند. هموطنان ما اتباع جمهوری افغانستان و منجمله کسانی که بنابر دلایل مختلف در غربت قرار گرفته اند تمام اندیشه و آرزو های خود را با برقراری عا صلح، آرامش و توافق در سرزمین بلا کشیده افغانستان ارتباط میدهند.

وضعیکه در آستانه د و رکونی مذاکرات در ژنیو بمیان آمد این دلایل را بدست داده که این دور به دور نهایی میل گردیده و مردم افغانستان به زنده گی صلح آمیز دست یافته و کشور های همسایه و بشریت در مجموع از یکی از دشوار ترین و درد آور ترین منازعه های منطقوی رهایی یابند. این خوشبینی متکی بر موضع گیری رایا - لستیک و سازنده جمهوری افغانستان و اتحاد شوروی بود که در اعلامیه های محترم نجیب الله و محترم گرباچف مورخ ۸ فبروری مطابق ۲۰ دلو سال جاری بیان گردیده است.

طوری که معلوم است در این اعلامیه ها به منظور ختم عاجل و مو فقا نته مذاکرات در ژنیو، تاریخ مشخص آغاز

اعلامیه حکومت شوروی

مداخله در امور داخلی افغان نهادمه دارند این حقیقت آشکار زیر پا میگرد که مسایل منا سبت داخلی را باید خود افغانها حل و فصل نمایند و هیچکس حق ندارد تا کدام فیصله را بالای آنها تحمیل نماید.

از جانب پاکستان و همچنان از جانب امریکا یک سلسله شرایط جدیدی مطرح میگردد که هیچ رابطه با توافقات ژنیو نداشته و عبارت از تلاش در جهت تحمیل این امر بسایر اتحاد جما هیر شوروی سوسیالیستی و افغانستان است که آنها باید چگونگی مناسبات دو جانبه خویش را با یکدیگر تنظیم نمایند.

جوانب پاکستان و امریکا با انتخاب راه دفع الوقت و به درازا کشانیدن مذاکرات، مشترکا اعلام مینمایند که میخواهند تا عودت قوای شوروی بخصوص ۱۵ می سال ۱۹۸۸ آغاز گردد. چنین موضع گیری حیرت انگیز به نظر میرسد اتحاد شوروی و افغانستان این تاریخ را بنا سی از این امر که امضای موافقات در مورد عادی ساختن اوضاع تا ۱۵ مارچ ۱۹۸۸ صورت بگیرد اعلام نمودند. در این صورت فاصله زمانی میان امضای موافقات و انفاذ آنها را دو ماه تشکیل میدهد که در اسناد ژنیو پیشبینی گردیده است.

وقت برای اینکه موافقات تا ۱۵ مارچ سال ۱۹۸۸ امضاء گردند کافی بوده ولی این کار صورت نپذیرفت. میگویند که پاکستان میتواند موافقات را تا اخیر مارچ امضاء نماید. ولی باز هم از تعهدات مشخص تا اکنون منحرف میشود. آنها طوری فکر مینمایند که در آینده نیز میتوانند از عقد موافقات طفره بر آورده و عمیقاً مرتکب اشتباه میگردند کاملاً واضح است که در صورت به تعویق انداختن تاریخ امضای موافقات آغاز عودت قوای شوروی نیز به تعویق خواهد افتاد.

حکومت شوروی میخواهد تاکید ورزد که پاکستان و ایالات متحده امریکا که امضای آنها نیز باید در پای بر خیز از اسناد عادی ساختن اوضاع موجود باشد با امتناع ورزیدن از امضای موافقات تمام مسوولیت سر نوشت مذاکرات را که مردم افغانستان و سایر خلقهای جهان ختم موقفا نه آنرا انتظار میکشند به عهده خود میگردانند. بدین ترتیب حل و فصل پرایم افغانستان با موانع رو برو میشود. در اتحاد شوروی آرزو منتهی شده تا گام نهایی که توافقات ژنیو را تحقق خواهد بخشید بالاخره برداشته خواهد شد.

۲ مارچ سال ۱۹۸۸ دودنوین مذاکرات افغانستان و پاکستان به ارتباط حل و فصل سیاسی اوضاع اطراف افغانستان در ژنیو آغاز گردید که این مذاکرات توسط نماینده خاص سر منشی سازمان ملل متحد کوردو یز پیفی برده میشود وضع که در آستانه مذاکرات به وجود آمده بود، گواه این امر بود که این روند آخرین روند خواهد بود در اعلامیه های میخائیل سر گیویچ گرباچف منشی عمومی کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی و نجیب الله رئیس جمهور افغانستان منشی سازمان عودت شوروی و افغانستان در جهت رسیدن هر چه عاجل به توافقات در ژنیو و پیاده نمودن آن در عمل به صورت دقیق تذکر رفته بود. در این اعلامیه ها تاریخ خروج قوای نظامی اتحاد شوروی از افغانستان ۱۵ می سال ۱۹۸۸ تذکر رفته بود به این مفهوم که امضای موافقتنامه ژنیو ناوقت تر از ۱۵ مارچ ۱۹۸۸ صورت نگیرد.

در روز های اول مذاکرات در ژنیو در نتیجه موضع گیری سازنده هیات افغانی، هر دو جانب به توافق رسیدند که عودت قطعات محدود اتحاد شوروی طی ۹ ماه صورت گرفته و نصف آن در سه ماه اول از افغانستان عودت خواهند کرد چنین فکر فیشده که هیچ مانعی برای امضای اسناد باقی نمانده است علاوه بر آن طرح و تدوین آن تقریباً قبل از سر گیری مذاکرات به پایان رسیده بود.

اما وضع در مذاکرات ژنیو در جهت دیگری انکشاف نمود. در ده روز اخیر مذاکرات با موانع مختلف مصنوعی ساخته شده و با بهانه های مختلف و خواست های تازه به کندی میگراید و به حالت رکود قرار دارد. هیات پاکستان علی رغم اینکه بنابر تقاضای ایشان برای چند روز در مذاکرات تفریح اعلان گردید، اعلام میدارد که رهنمود در باره امضای اسناد ژنیو را ندارد و تلاش مینماید تا مسایل کاملاً روشن را پیچیده سازد و رسیدن به عقد توافق کنار ببرد.

جانب پاکستان تا حالا تلاش در جهت ارتباط دادن امضای موافقات ژنیو یعنی حل و فصل جهات خارجی مسایل افغانستان و ایجاد حکومت جدید افغانستان که حکومت انتقالی نامیده میشود دست نکشیده است. به عبارت دیگر تلاش ها در جهت استفاده از پروسه ژنیو برای

عکاسی با ختر

مقام ملاقات

ملاقات دوستانه

هیات کمیته اجرایی شوروی نماینده گان شهر مسکو ضمن این ملاقات توسعه همکاری های متقابل را در زمینه رفیع پرایم ها و ضروریات عینی شهر کابل وعده داد.

بخت

همکاری های مستقیم، آدینه سنگین کابل شاروال ولادیمیر فیدوسوف شارژ دافیر سفارت اتحاد شوروی در کابل نیز حاضر بودند، در باره پرایم ها و نیاز مندی های شهر کابل در عرصه های مختلف بحث و تبادل نظر صورت گرفت.

خلق افغانستان برای ملاقات پذیرفته و در فضای صمیمانه و دوستانه با آنها صحبت نمودند. طی این ملاقات در حالی که رفقا داود رزمیار منشی کمیته حزبی شهر کابل، سید اکرام پیگیری وزیر دولت در امور

رفیق نجیب الله منشی عمومی کمیته مرکزی ج. د. خ. ا. و رئیس جمهور افغانستان قبل از ظهر دیروز هیات کمیته اجرایی شوروی نماینده گان شهر مسکو را به ریاست ت. سایکین رئیس آن کمیته مرکزی حزب دموکراتیک

عنصر بیگانه در مذاکرات ژنیو

که ایالات متحده امریکا نیز آن طور که میباید برای انجام بیروز ماندانه موافقات ژنیو به نفع تأمین صلح و امنیت در افغانستان و منطقه بیاندیشه و عمل کند، عمل نمیکند، برای همین، در برابر طرح بی مورد «حکومت موقت انتقالی» مجاهدین! و رژیم پاکستان که دشواری های جدیدی برای مذاکرات ژنیو، ایجاد کرده است، حساسیتی نشان نمیدهد و به گفته آن روز نامه ازین بابت «نگران نیست».

آن گردیده که زین نورانی مسوول هیئت نماینده گسی پاکستان در مذاکرات ژنیو، حرف مشخصی برای گفتن نداشته باشد و هر بار بسا دست خالی به ژنیو بر گردد. به استناد خبر روز نامه کریسچن ساینس ما نیتر، ایالات متحده امریکا نسبت به چگونگی برخورد رژیم اسلام آباد با مذاکرات ژنیو «نگران نیست» و در عین حال مصمم است کمک های خود را به «مجاهدین» تا زمانیکه کمک های اتحاد شوروی به جمهوری افغانستان قطع نگردیده است ادا می دهد، این حقایق به نو به خود گواه آند.

پیش شرط مقدماتی امضای مذاکرات ژنیو که مدت است به نام ضرورت ایجاد «حکومت موقت انتقالی» از جانب اسلام آباد عنوان میگردد، به سان دمل فاسد و عنصر بیگانه، پروسه مذاکرات ژنیو را اخلال میکند. با فشاری رژیم پاکستان روی این طرح خیال بافیانه، بی محتوا و بی پایه، حصول موافقات در ژنیو را به تعویق انداخته است.

جلسات پی در پی پارلمان پاکستان، که نتوانسته است نتایج معین و مشخصی را اعلام کند، و همچنان عدم برخورد مسوولان شخص ضیاء الحق با پروسه مذاکرات ژنیو موجب

۱۶ پروژده
در سال ۶۷
اکمال
خواهد شد
متن بیانیه رفیق
سلطان علی
کشمندر
جلسه عمومی
نوبتی شورای
وزیران ج. ا.
(ص ۳۰۲)

